

Rust in de tent!

Na de kerstvakantie is het gewone leven weer begonnen. 's Morgens vroeg uit de veren, want moeder moet om acht uur op het werk zijn. Vader staat dan al in de file. Rennen en vliegen, baby wordt met een sneltreinvaartje in zijn kleren gehesen.

KINDEREN

Annie de Vreugd

Ondertussen staat kleuter luid te blèren dat hij echt geen hagelslag op zijn boterham lust. Geïrriteerd kwakt moeder baby in zijn draagmandje, ondertussen kleuter boos manend dat hij op moet schieten. Rap de auto in, kleuter nog met zijn boterham in de hand. „Nee, je kan niet meer plassen, dan komen we te laat.” Baby kotst ondertussen zijn fles uit op zijn schone kleertjes. Hijgend levert moeder haar kroost af, de dag is dan pas anderhalf uur oud.

Na een dag stressen op het werk, wordt dezelfde riedel in omgekeerde volgorde opnieuw afgewerkt. Hup in de auto, snel langs de super, nog even tanken en een paar brieven op de post. Thuis de piepers opzetten en baby's poepbroek verschonen. Nee kleuter, geen tijd voor een spelletje, ga maar je nieuwe dvd bekijken. Als moeder niet naar de sport moet, dan moet kleuter wel naar zwemles of vader naar de biljartclub. Op het moment dat de ouders hondsmoe hun bed inrollen, zet kleuter het op een brullen. Zo eng gedroomd, nog even bij papa en mama in bed.

Zo gaat dat dagen achtereen, want moeder werkt drie dagen in de week en vader vijf. Dat moet, want het leven is duur. Willen we een beetje mee kunnen praten, dan moeten we toch echt de nieuwste computer, die auto en dat hippe mobieltje hebben en het kroost moet volgens de nieuwste trend gekleed gaan. Dat kost me een smak geld, baby kan dan ook niet drie dagen naar de crèche, dat is te duur. Hij gaat een dag naar oma en nog een dag naar een vriendin.

Als het donderdag is, heeft baby dus al in vier verschillende bedjes geslapen en hebben al minstens vier verschillende mensen zijn luier verschoond en hem de fles gegeven. Maar dat komt goed uit, want donderdag is moeder vrij en gezellig thuis. Dat wil zeggen: ze moet dan het huishouden van de hele week erdoor jagen. De wasmachine draait overuren, baby slaapt wel door de centrifuge heen en de gierende stofzuiger hoort hij evenmin. Hij is helemaal uitgeteld van de eerste drie dagen.

Als kleuter uit school komt, vindt hij dat hij nu toch echt aan de beurt is voor zijn portie aandacht en eist dat luidkeels op. Maar moeders mobiel tettert voortdurend, omdat familie en vrienden weten dat ze thuis is en er is ook zoveel te bespreken. De zomervakantie moet gepland, er komt een trouwerij aan. Bovendien is de uitverkoop gestart, we moeten er nog even op uit om kleding te kopen. Baby doet zijn middagslaapje in de kinderwagen, kleuter gaat vanavond een uurtje vroeger naar bed.

Vrijdag is een dag om naar de kapper te gaan en de auto moet nog naar de garage. Baby doet zijn middagdutje deze keer tussen ronkende föhns. Kleuter heeft het na een week hectiek helemaal gehad en is niet meer te houden. Huilen, krijsen, moeder er bovenuit, want zij is ook aan het eind van haar Latijn. Baby in de box snapt er helemaal niets van en begint van de weeromstuit ook een deuntje mee te krijsen.

Hoera, eindelijk zaterdag. Vaders klusdag, met een gierende boor loopt hij door het huis en timmert dat het een lieve lust is. Zondag wordt het middagslaapje ingekort, omdat we dan toch echt op visite gaan. Gezellig er eens even tussenuit.

Waarom moeten die kinderen dan uitgerekend nu zo dwars zijn. Wat komt dat nu weer slecht uit. Waarom huilt baby, wat dreint kleuter nou? Gewoon. Omdat ze er helemaal niet gezellig op uit willen. Ze willen rust in de tent. Baby wil eens in alle stilte in zijn eigen bedje liggen. Kleuter wil ook wel eens met zijn eigen speelgoed spelen. Deze kinderen willen hun ouders eens voor zichzelf. Ze willen een gezonde balans tussen rust en actie en vragen op hun manier of dit allemaal zo moet. Kan het een ietsepietsie minder? Of is dat te veel gevraagd?